

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Inuidia & filiabus eius, cap. 23

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

cabat? CÆSARIUS: Quod homines qui nouerant illius vitam dixerunt, hoc & ego dico; Voluit Deus in eius corpore ostendere, quātum ei placeret virtus castitoniæ, & quantum abhorreret vitium iracundia: quia virgo fuit, castitatis gratia crura eius cum femoribus illæsa seruauit; & quia nimis iracunda erat, fel, cor, linguam, manum, cum suis sedibus ignis deuorauit. Ira ignis est: vnde Ecclesiasticus: Ne struas ligna in ignem iracundi, id est, ne des illi materiam & occasionem irascendi. Item: Homo iracundus incendit

Ecclesiastes 8.

Ecclesiastes 28.

* **Litem.**

Item.

Jacobus 3.

Item.

<b

lienæ. Huius filiae sunt odium, susurratio, detractio, exultatio in aduersis proximi, afflictio in prosperis eiusdem. Hoc vitium de angelo diabolū fecit: hoc vitiū hominē de paradiſo eiecit. Inuidia enim diaboli, mors *Sap. 2.*
introiuit in orbem terrarum. Quam graue & periculōsum sit hoc vitium, in epistola tua Ioannes breui sermone concludit, dicens: Qui odiſ fratrem suum, homicida est. Hoç vitium quanto est occultius, tanto periculosius.

CAPVT XXIV.

Non est diu, quod monachus quidam, stimulis, inuidiæ agitatus & superatus, quandam ex fratribus suis adolescentem accusauit apud Abbatem, imponens ei crimina pessima: cui cū minūs Abbas crederet, ille ad maiorem vindictam usque ad Visitatoris præsentiam suam accusationem reseruauit. Quid plura? Tanta apud illum inuidiæ machinatio profecit, ut ipse Visitator inueni vitia relata in capitulo corā omnibus objiceret, negāti & Deū innocētiæ suæ testem inuocati nō crederet, sed habitu trūcato carceri māciparet. Post cuius discessū, Deus iudex iustus, inuidū infirmitate peremptoria flagellauit: timēs verò mori, confessus est iuuenē ex inuidia se accusasse. Quod cū ex cōſilio cōfessoris seniorib⁹ propalasset, statim pro Visitatore missū est: qui territus ad monasteriū ocyūs rediit, ipse carcerē intravit, ad pedes monachi se prostrauit, & vt sibi ignosceret, quod ignorāter in eū deliquerat, supplicās, etiā reluctantē eū cū gloria eduxit. Hæc mihi relata sunt à quodam Abbatे, qui visitationi eidem interfuit. APOLLON. Puto monachum istum in tam grandi tentationē meruisse. CÆSAR. Quod fornax auro, quod lima ferro, quod flagellum grano, quod vuæ torcular, hoc ei eadem fuit tentatio. Seruauit enim in tribulatione patientiā. Inuidio autem sua erat inuidia, quod venenum stomacho, quod tinea vestimento, quod erugo flori, quod tabes corpori. A P O L L O N I V S: Si nosti adhuc aliqua de tentationibus inuidiæ exempla, precor ut mihi recites illa. CAESARIUS: Quia latens morbus est inuidia, nullū ad præsens occurrat.

*Inuidia
exempla.*